

CHESAPEAKEKERHO

TOIMIHENKILÖT - FUNTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki

Suonotkontie 4 A, 00630 Helsinki, puh. 90-746 225

Varapuheenjohtaja

Irma Koponen

Kaskenkaatajantie 16 A 15, 02100 Espoo, puh. 90-466 098

Sihteeri

Pirjo Suominen

Vuosikuja 4 as 12, 02200 Espoo, puh. 90-881 795

Muut jäsenet

Gun Holmström

Sudenkaari 45 as 26, 02580 Siuntio as, puh. 90-262 580

Marja-Liisa Koivunen

Porslahdentie 12 as 8, 00960 Helsinki, puh. 90-317 171

Reija Kaainen

Susitie 18 A 2, 00800 Helsinki, puh. 90-755 7420

Rahastonhoitaja

Solveig Bergholm

Suonotkontie 4 B 20, 00630 Helsinki, puh. 90-746 534

POSTISIIRTOTILI No. 424 54 - 7

CHESSIE -lehti

Päätoimittaja
Anita Soinjoki

Toimittajat
Irma Koponen

ILMOITUKSET

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-
kuvien rasterointi
ä mk 15,-

K E V Ä T M I E T T E I T Ä

Jälleen kerran on käsillä se vuodenaika, jolloin sikeää talviunta nukkuneet chessienomistajat alkavat venytellä ja ravistella itseään hereille innokkaiden koiriensa avustuksella. Vilkaistu ikkunasta ja voidaan todeta, että pianhan sitä päästäänkin jo vähän harjoittelemaan noutamista tai jotakin muuta kivaa. Vilkaistu allakkaan ja kevään koekalenteriin taas nostaa hiukset pystyyn monelta mattimyöhäiseltä; aikaa harjoitteluun ei ehkä olekaan kovin paljon. Toivotaan joka tapauksessa, että näemme entistä useamman chessien tänä vuonna niin taippareissa kuin metsästyskokeissakin. Metsästyskoirien jäljestämiskokeisiinkin tullaan tänä keväänä pitkästä aikaa jälleen osallistumaan. Onnea matkaan.

Näyttelyitäkin alkaa olla joka viikonloppuna ympäri maata. SNJ:n erikoisnäyttelyssä meillä on mielenkiintoinen kotimainen tuomari, nimittäin Hans Lehtinen. On pitkä aika siitä kun hän viimeksi arvosteli chessejä täällä, joten miten olisi jos lähtisimme porukalla Lahteen!? Viime vuonnahan chessiet arvosteli erikoisnäyttelyssä Gun Holmström, mikä luonnollisesti rajoitti osallistumista. Omia kasvattejaanhan ei saa arvostella. Tänä vuonna voisimme yllättää järjestäjät suurella ilmoittautumismäärällä kiitokseksi hyvästä tuomarivalinnasta.

Chesapeakelahdennoutajien sukutaulukirja on edelleen ajankohtainen. Nyt ollaan muodostettu työryhmä, jonka tehtäväksi sen laatiminen on annettu. Minulta on kuluneena vuonna tiedusteltu useaan otteeseen sen edistymistä mutta, hyvät ystävät, miten se voisi edistyä kun ette ole lähettäneet kauan sitten pyytämiämme kuvia! Nyt seuraakin uhkaus: Ellette lähetä uusia kuvia koiristanne, tulemme käyttämään niitä joita meillä on. Uskokaa minua, jokaisesta koirasta löytyy kyllä kuva, vaikka kuvan laatu sitten olisikin kyseenalainen. Teistä itsestänne siis riippuu viime kädessä kirjan ulkoasu. Millaisen kuvan haluatte esittää koiristanne esimerkiksi ruotsalaisille ja norjalaisille ystävillemme? Nyt kuulen jo vanhat tutut valitusvirret: "MINULLA EI OLE KAMERA! MINÄ EN OSAA OTTAA KUVIA!" Asia kyllä saadaan järjestykseen: Etelä-Suomen alueella voimme järjestää kuvaustilaisuuksia sopimuksen mukaan. Chessietreffeillä on mahdollisuus kuvata kauempaa tulleita koiria. Ottakaa yhteys minuun, niin mietitään yhdessä asiaa.

Chessietreffeistä puheen ollen voidaan kiitollisuudella todeta, että jälleen kerran pääsemme Aitooseen emäntäkoululle. Paikan löytäminen koiraleiriä varten ei ole kovinkaan helppoa. Viime vuonna chessietreffeihin osallistuneet olivat yhtä mieltä siitä, että emäntäkoulu ympäristöineen on kappale kauneinta Suomea sekä erittäin hyvä riistaharjoitus- ja näyttelypaikka hienoine ruohokenttineen ja metsineen aivan järven rannalla. Tänä vuonna tulemme pitämään treffimme vain "omassa porukassa", kiharat pitävät treffinsä myöhemmin. Tuomariksi on kutsuttu Ruotsista monen jo ennestään tuntema Marianne Johansson. Toivokaamme, että mahdollisimman moni pääsee tänä vuonna tulemaan.

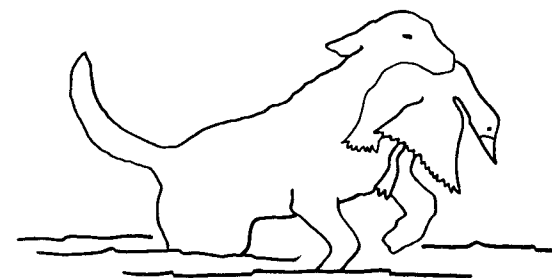
Maaliskuussa muutama meistä kävi tutustumassa Messukeskuksen näyttelyn yhteydessä pidettyyn Agility-kisaan. Tähän koirien estehyppykilpailuun ei vielä ole olemassa virallisia sääntöjä, mutta ne ovat kyllä tulossa. Lajin kotimaa on Englanti ja siellä sitä on harrastettu jo muutaman vuoden ajan. Ruotsissa ollaan päästy jo virallisiin kilpailuihin asti ja Suomessa laji on vahvasti esillä eri koirakerhoissa. Kävimme myös Uudenmaan Nuuskujen kerhoillassa, jossa Ralf Lundell joka on tuonut lajin maahan, oli kerhomestari siitä. Yksi asia on selvä: laji ei sovi otsa rypyssä kilpaileville. Koirien tulee suorittaa rata nopeasti mutta iloisesti. Kontakti ohjaajan ja koiran välillä tulee olla hyvä, etten sanoisi erinomainen, mutta kaikki perustuu loppujen lopuksi leikkiin ja koiran luonnolliseen hyvään kykyyn selvitä maastossa kaikenlaisista esteistä. Tuntien rotumme luonteen ja tavan, millä chessie luokkuu maastossa luulisin, että Agility sopii chessielle erittäin hyvin. Esteratoja aletaan tänä keväänä varmasti rakentaa ympäri maata, joten kannattaa ottaa yhteyttä paikallisiin koirakerhoihin. Muutama chessieihminen on jo ollut yhteydessä minuun ja tiedustellut voisimmeko mahdollisesti treffeillä jutella Agility'stä ja ehkäpä harjoitella joitakin esteitä. Treffiohjelmaa ei vielä ole lyöty lukkoon, joten jos aikaa ja kiinnostusta riittää, teemme parhaamme toivomuksen toteuttamiseksi.

Tähän loppuun en malta olla kirjoittamatta aiheesta, joka koskettaa jokaista koiranomistajaa - nimittäin vesikauhusta. Viikonloppun aikana on sanomalehdistä saanut lukea Iitissä ja Ruotsinpyhtäällä esiintyneistä vesikauhutapauksista. Tautia on osattu odottaa maahan jo kauan. Itärajalla metsästäneet ovat joutuneet rokottamaan koiransa jo muutaman vuoden ajan. Nyt tuntuu kuitenkin siltä kuin se olisi hieman yllättäen onnistunut hyppäämään meikäläisen ovelle asti. Ruotsi ja Norja vaativat neljän kuukauden

karanteenin, joten matkustaminen koiran kanssa Pohjoismaissa loppui kuten luonnollisesti myös astutus-, kilpailu- ja näyttelymatkat. Nyt emme voi muuta kuin jäädä odottamaan Maa- ja Metsätalousministeriön ohjeita. Luultavaa on, että kaikki koirat pikkuhiljaa tullaan rokottamaan rabiasta vastaan. Nähtäväksi jää, tuleeko jossain vaiheessa mahdolliseksi tuoda koiria Suomeen ilman karanteenia esim. USA:sta ja Keski-Euroopasta.

HYVÄÄ KEVÄÄN JATKOA

Anita Soinjoki

Chessietreffit

TÄMÄN VUODEN CHESSIETREFFIT PIDETÄÄN JÄLLEEN AITOON EMÄNTÄKOULULLA, PÄIVÄMÄÄRÄ ON 8 - 10.7. NÄYTTELYN JA METSÄSTYSTEIN ARVOSTELEE MARIANNE JOHANSSON, VÄTTLESTUGANS KENNEL, RUOTSI.

OHEJLMASSA: RIISTAKOULUTUSTA, VUOSIKOKOUS, HUUTOKAUPPA, SAUNOMISTA, KESKUSTELUA YM. YM.

MAJOITUS JA RUOKA KUTEN VIIME VUONNA.

ENNAKKOILMOITTAUTUMISIA OTETAAN MIELELLÄÄN VASTAAN JO NYT RUOKA- JA MAJOITUSSUUNNITTELUN HELPOTTAMISEKSI. TARKEMPI OHJELMA JA AJO-OHJEET SEKÄ ILMOITTAUTUMISKAAVAKE ENSI NUMEROSSA!

MERKITSE TÄMÄ TÄRKEÄ TAPAHTUMA ALLAKKAAN!

Marianne Johansson kävi viime syksynä USA:ssa Chesapeakekerhon erikoisnäyttelyssä. Seuraavassa hänen raporttinsa, joka on alunperin kirjoitettu Chesapeaken-lehteä varten ja julkaistu numerossa 4/87.

USA -87

Jo 1985 päätimme sveitsiläisen Maya Mächlerin kanssa lähteä yhdessä seuraamaan erikoisnäyttelyä USA:han vuonna 1987, samalla kävisimme vierailulla Horn'in perheen luona.

Matkaan lähdin syyskuun 24. päivänä ja lensin Kööpenhaminan kautta J.F. Kennedyn lentokentälle, jolle laskeuduimme noin tunnin aikataulusta jäljessä. Jatkoyhteys Baltimore'en lähtisi tuota pikaa, joten hyvät neuvot olivat tarpeen. Edelliseltä USA:n matkaltani muistin kuinka kauan passitarkastuksessa sai odottaa ja kuinka kauan aikaa tuhlautui matkatavaroiden saamiseen yhdestä koneesta ja lähettämiseen toiseen koneeseen. Päätin edetä nopeasti joten sieppasin laukkuni, pyysin anteeksi ja ryömin köysien alta päästäkseni ensimmäiseksi jonoon. Lämpäistyäni tarkastuksen ja saatuaani matkatavarani totesin, että aikaa oli niin vähän että minun olisi itse kannettava kaikki tavarani seuraavaan koneeseen 30 asteen helteessä. Viisitoista minuuttia ennen koneen lähtöä höyrysin joka tapauksessa paikalle, tapasin Mayan joka ystävällisesti kutsui minua "Grandma Tomato'ksi", eli isoäiti tomaatiksi kasvojeni värin perusteella. Pian pääsimme sitten perille hotellimme Annapolikseen Marylandiin, jossa nautimme erinomaisen crab-cake illallisen.

Aikaisin perjantaiamuna lähdimme näyttelypaikalle Mayo Beach'iin Chesapeake-lahden rannalle. Kello 8.00 alkoivat kokeet tottelevaisuuskehissä. 81 koiraa oli ilmoitettu kuudessa luokassa ja jaettu kahdelle tuomarille. Susan Cone (kuuluu Hornien perheeseen) voitti kolme luokkaa ja sijoittui toiseksi yhdessä. Kello 11.00 alkoi Sweepstakes-luokan arvostelu. Luokka on tarkoitettu 6-24 kuukauden ikäisille koirille ja on epävirallinen. Tuomarilla, Mr. John Wood Jr:lla oli 80 koiraa arvosteltavanaan. Ilmoittautumismaksu tähän luokkaan on \$8 ja uskokaa tai älkää, koira joka voittaa luokan saa vastaanottaa palkintosumman joka on \$229,20.

Tulokset

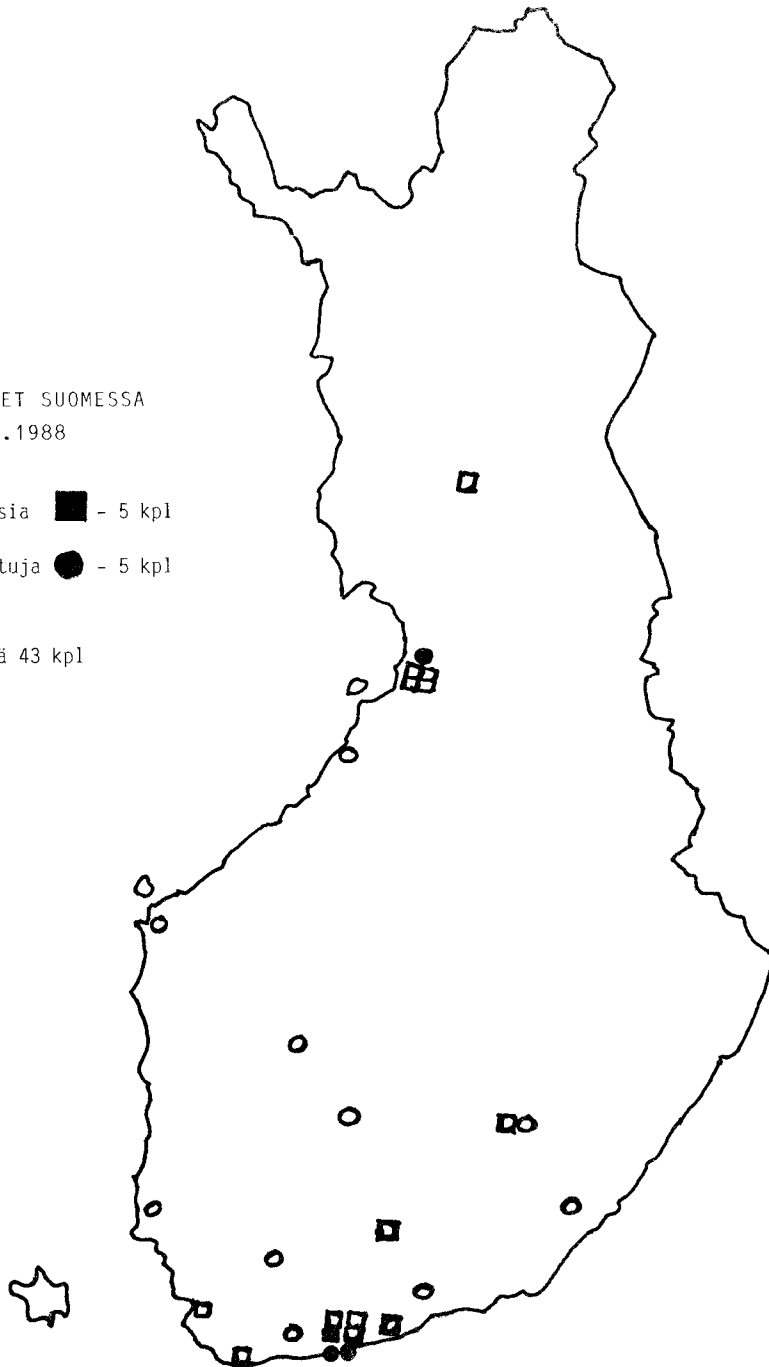
Best in Sweepstakes ja Best Senior Puppy - EASTERN WATERS CRYSTAL COAST
(CH Indian Oak Chin Chin - CH Eastern Waters Black Pt. Lily) omistaja ja kasvattaja Betsy Humer, syntyjään Horn.

Vastakkaisen sukupuolen paras - EASTERN WATERS OCRACOCKE (vanh. kuten edellä)

CHESAPEAKET SUOMESSA
1.1.1988

□ - uroksia ■ - 5 kpl
○ - narttuja ● - 5 kpl

Yhteismäärä 43 kpl

Beat Junior Puppy - EASTERN WATERS SOME SURPRISE (CH Eastern Waters Chargin Knight - CH Eastern Waters Royal Topaz) kasv. & omistaja Nat ja Susan Horn.

Winners Dog - CH EASTERN WATERS THE EQUALIZER (CH Riverbends Neega Wild Rice II - CH Eastern Waters Royal Topaz) kasv. & omistaja Nat ja Susan Horn.

Winners Bitch - CH MITSU KUMA'S RASPBERRY ICE (CH Mitsu Kuma's Swamp Scout - Mitsu Kuma's Oread) kasv. & omistaja Sam ja Barbara Mullen.

Mrs. Barbara Anthony arvosteli myöhemmin päivällä Junior Showmanship, eli junior-handler kisan, johon osallistui kahdeksan osanottajaa kahdessa eri luokassa. Kisan voitti Sarah Horn muotovaliolla EASTERN WATERS DIAMOND DUST.

Näyttelyssä tapasimme vahoja tuttuja edelliseltä käynniltämme USA:ssa sekä Euroopasta Chris ja John Spencer-Smith'in, Jane Smith'in sekä Sandra Hastings'in.

Kello 16.00 pidettiin vuosikokous, jossa kaikki läsnäolijat saivat nousta ylös ja esitellä itsensä. On mahdotonta sanoa kuinka monta osavaltiota oli edustettuina, mutta monta niitä oli. Eräs yliopisto Baltimoren ulkopuolella pitää chesapeakekahdennoutajaa maskottinaan ja he suunnittelivat pronssisen chessiepatsaan pystyttämistä koulun puistoon. Kokouksessa esiteltiin patsaan luonnos ja kerättiin lahjoituksia hankkeen rahoittamiseksi. Vuosikokouksen jälkeen odotti illallinen, jolla tarjottiin valtava määrä erilaisia ruokalajeja; mm. rapukeittoa, grillattua paistia ja jälkiruuaksi jättikokoisia muhkeita kermakakkuja.

Pimeän laskeuduttua palasimme hotelliin. Koska tunsin itseni melko väsyneeksi, päätin avata television jossa parhaillaan näytettiin osaa sarjasta Dallas. Tässä osassa JR ja Sue Ellen olivat ylimmät ystävät ja Pamela oli kiedottu siteisiin päästä jalkoihin, joten katsoin parhaimmaksi mennä nukkumaan.

Seuraavana aamuna lähdimme jälleen aikaisin näyttelypaikalle, nyt olisi varsinaisen Näyttelyn vuoro. Suuresta osanottajamäärästä, 258 ilmoittautunutta koiraa, johtuen arvostelun hoiti kaksi tuomaria: Mr. John D. Rementer ja Mrs. Curtis S. Read. Kun näyttelyssä vihdoin päästiin loppusuoralle, eli ROP-valintaan, poistettiin molempien kehien välinen aita ja saatiin yksi suuri noin 15 x 35 m kehä. Tuomarina oli Mr. Rementer. Kehässä oli 72 valiourosta ja -narttua sekä Winners Dog ja Winners Bitch. Koirat seisoivat aivan kiinni toisissaan ja ilolla saatoin todeta, että kaikki käyttäytyivät mallikelpoisesti. Saadakseen paremman yleiskuvan koirista tuomari pyysi ensin narttuja odottamaan kehän ulkopuolella sillä aikaa kun hän kävi läpi urokset. Huolellisen tarkastuksen jälkeen hän valitsi kuusi urosta jatkoon ja sen jälkeen olikin narttujen vuoro olla tarkasteltavana.

Loppukilpailu oli oikea jännittävyuden huipentuma, jokainen koira sai sydämelliset kättentaputukset osakseen. Me olimme erittäin huolissamme siitä riittäisivätkö Dan Hornin voimat kaikkiin niihin kierroksiin, jotka hänen oli juostava kehässä Breakers'in kanssa. Dan oli vain kolme kuukautta aikaisemmin taistellut henges-

tään respiraattorissa kroonisten hengitysvaikeuksien vuoksi, joita keuhkokuume vielä lisäsi. Tuomarin valittua Danin ja Breakers'in voittajiksi riemulla ei ollut rajaa. Yleisö oli yhtä mieltä siitä, että pari oli voittonsa ansainnut.

Tulokset

Rotunsa Paras - CH EASTERN WATERS BREAK O'DAY (CH Eastern Waters Coeur de Lion - CH Baptist Corner Yankee Spice) kasv. & om. Janet ja Dan Horn.

Vastakkaisen sukupuolen paras - CH REDLION'S COME BACK SUSIE (CH Redlion's J J Sample - Rusty Nail II) kasv. Chuck Pishock, om. Jane Pappler.

Niinä 39 vuotena (1937-1987) joina erikoisnäyttely on pidetty, ovat Janet ja Dan Horn voittaneet sen vuosina -64, -65 ja -66 (CH Eastern Waters Baronessa) sekä vuonna -70 (Eastern Waters Brown Charger). Heidän tyttärensä Betsy voitti vuosina -68 ja -75 (Eastern Waters Oak).

Tultuamme takaisin hotelliin, oli aika vaihtaa vaatteita ja kokoontua baariin odottamaan näyttelyillallisen alkua. Samalla saimme tutustua esineisiin, jotka myytäisiin huutokaupalla myöhemmin illalla. Meille tarjottiin jännittävä ateria, joka koostui monesta eri ruokalajista joiden kanssa tarjottiin valtavia määriä paahtopaistia. Nauttiessamme jälkiruuaksi kahvia ja kakkua, meille ilmoitettiin että hotelli oli uhattu räjäyttää. Uhkaus ei suinkaan ollut leikkiä, vaan täyttätotta. Kaikkia läsnäolijoita pyydettiin poistumaan ja odottamaan tilanteen selviämistä parkkipaikan kaukaisimmassa päässä. Minkäänlaista paniikkia ei syntynyt, vaan kaikki kävelivät rauhallisesti ulos ja seisoivat jutellen keskenään valoisassa kesäillassa. Kun vaara noin 40 minuutin jälkeen oli ohi, menimme taas sisään ja huutokauppa saattoi alkaa. Monta erittäin hienoa ja arvokasta esinettä oli tarjolla ja hinnat nousivat varsin korkeiksi.

Sunnuntaina oli taipumus- ja metsästyskokeiden vuoro. (Vapaa käännös, katso Gun Holmströmin kirjoittamaa artikkelia vuodelta -82.) Tuomareina olivat Les Lowenthal ja Marston Jones. Taipumuskokeisiin osallistui 47 koiraa ja 20 suoritti kokeen hyväksytysti. Kahdestakymmenestä kahdesta metsästyskokeisiin osallistuneesta koirasta hyväksyttiin kuusi. Koirat eivät olleet parhaassa mahdollisessa koe-kunnossa, mutta moni ratkaisi tehtävät erittäin tyylikkäästi.

Myöhemmin iltapäivällä matkamme jatkui Frenchtown'iin, jossa Janet ja Dan Horn asuvat. Siellä vietimme muutamia erittäin opettavaisia päiviä keskustellen rotumääritelmästä, sen tulkinnasta ja käännösvaikeuksista sekä chessien luonteesta. Horn'in pariskunnallahan on monen vuosikymmenen kokemus chesapeakeen kasvatuksesta. Heillä oli KASOITTAIN vanhoja kuvia koirista sekä kirjoja, joita en aikaisemmin ollut nähnyt. Saimme myös perusteellisesti tutustua heidän kuuteen koiraansa: Aloha, Coral, Spicey, Keeper ja Oona.

Meidät vietiin myös tutustumaan erittäin hienoon koiratarvikemyymälään, josta en voinut olla ostamatta muutamia mielenkiintoisia kirjoja, näyttelyhihnoja ja taluttimia.

Tämänvuotisilla hienoilla sijoituksillaan erikoisnäyttelyssä Horn'in perhe osoitti, että Eastern Waters -kennel on vielä voimissaan. Meidän tulisi vaalia sitä perintöä, jonka olemme saaneet Eastern Waters Rysbot Rose'n kautta, narttuhan löytyy useimpien englantilaisten ja ruotslaisten koirien sukutaulusta.

Marianne Johansson

käännös AS

JK. Kerhomme "vanhat" jäsenet tietävät varmasti, mikä käsite EASTERN WATERS -kennel on chesapeakekelahdennoutajan kasvatuksessa, mutta "nuoremmille" kerrottakoon, että ensimmäinen Suomeen tuotu chessie oli Eastern Waters Winnepesaukee. Winne oli narttu, joka säilyi mielessäni kauneimpana näkemänäni chessianä. Hänen lapsiaan ja lastenlapsiaan on valtaosa Suomen chessiekannasta. Useimmalla Ruotsista tuodulla chessiellä löytyy Eastern Waters-koira sukutaulusta, sama koskee englannintuonteja. Janet Horn vieraili Suomessa 1979 ja Dan Horn 1982. Dan Horn'in vierailun yhteydessä järjestettiin jalostustarkastus.

AS

DAN JA BREAKERS

PAST ACC SPECIALTY SHOW WINNERS

1937	DIXIEANA - Anthony Bless
1938	SHINNECOCK BELLE - Walter Roesler
1939	CINAH'S TWLEED - Raymond Guest
1940	NATIVE SHORE MOLLIF - Helen Paterson
1941	NAPEAGUE NAUGHTY NANETTE - Mr. Mary Neill
1942-1945	No shows held due to war
1946	CH CINDY OF GREENRIDGE - Mrs. Allen Owens, Jr
1947-1953	No shows held
1954	CH WILDA'S DRAKE CDX - Wilson Davis
1955	CH CHESAPEAKE TIMBER - Charles Ugham
1956	CH JORDRI'S CATAMARAN UD - Mrs. Carl Underwood
1957	CH ALPINE BIG BUTCH - Jack Woodall
1958	No show held
1959	WEST RIVER RIPPLE - E.V. Weems
1960	CH PLATTE RIVER JANE - Mrs. Walter Heller
1961	CH WEST RIVER RIPPLE - E.V. Weems
1962	CH WEST RIVER RIPPLE - E.V. Weems
1963	CH KENSINGTON BIG BROWN CDX - Nathaniel Hurwitz
1964	CH EASTERN WATERS BARONESSA TD - Mrs. Daniel Horn
1965	CH EASTERN WATERS BARONESSA TD - Mrs. Daniel Horn
1966	CH EASTERN WATERS BARONESSA TD - Mrs. Daniel Horn
1967	CH NATIVE SHORE JUMBO BELLE CD - Kenneth Kruger
1968	EASTERN WATERS OAK - Rupert & Elizabeth Humer
1969	CH LADY GINGER OF HAMPTON COURT - Salvatore Miceli
1970	CH EASTERN WATERS BROWN CHARGER CD - Dr. Daniel Horn
1971	CH EASTERN WATERS BIG GUNPOWDER - William Boyson
1972	CH SARAB'S LITTLE ACORN - Sheila DiVaccaro
1973	COLEWOOD'S THE INNKEEPER - RE Cole
1974	CH SALTY BOMARC - Dr. & Mrs. Marston Jones
1975	CH EASTERN WATERS OAK CD WD - Rupert & Elizabeth Humer
1976	CH ASHBY'S CHOCOLATE CHIP - John & Christine DeVries
1977	CH TEAL'S TIGER WD - Susan Hatfield
1978	CH LONGCOVE'S GOLDEN GEMINI CD WD - Jeannie Kinney
1979	CH REDLION'S JJ SAMPLE CD WD - Jane Pappier
1980	CH WYNDHAM'S ALGONQUIN TDX - Helen Szostak & Ed Atkins
1981	CH SNOOCREE'S DAISY CLOVER - Carolyn Harris
1982	CH HEIR OF ALNWICK CASTLE CD - Susan & Michael LaMelle
1983	CH STONEYCREEK HOPSCOTCH CD - Kelle Lewis & Susan Steuben
1984	CH LIMEFIELD'S MAGNOLIA - Marie Bonardes
1985	CHESTNUT HILL'S STONE E'S TUG - Ronald & Karen Anderson
1986	CH SNOOCREE & HOBOS BOOMERANG - Elen Cottingham & Linda Walker
1987	CH Eastern Waters' Break O' Day CD WD

ETSIN KUNNES LÖYDÄN SEN

Kello käy. Se raksuttaa kylmän välinpitämättömästi jakaen tuskani ja levottomuuteni juuri tasapituisiin paloihin. Heiluri lohkaisee joka viillollaan osan toivostani ja nostaa mieleeni uuden kauhukuvan siitä, mitä on voinut tapahtua. Kolme tuntia - eikä vielääkään jälkeä koirastani.

Kaikki alkoi siitä, kun vieras harmaapystykorva ilmestyi pihaan. Olimme oman koirani kanssa navetan vintissä pohtimassa, mitä lehmille annetaan kun melaassileike loppuu, kun yhtäkkiä koiran tyynen leppoisa olemus tuli tarkkai-levaksi, jäykäksi, vähän hyökkäileväksikin. Jälleen kerran hämmästyin sitä, miten chessian ilme saattaa yhdellä ainoalla pienellä liikkeellä - korvien nostamisella - muuttua täysin. Ei enää jälkeäkään äsken valinneesta täydestä yhteenkuuluvaisuudesta koiran ja ihmisen välillä - sekunnin murto-osassa "pusi" koirastani on tullut itsenäinen, saavuttamaton, vain luonnon lakeja totteleva villin koiran tapainen otus.

Harmaapystykorva on lapsellisen leikkisä, ystävällinen kaveri, joka saa houkutteltua oman koirani leikkimään kanssaan. Hyvä. Kaksi urosta parhaassa sovussa toisen pihamaalla, sen omalla reviiirillä. Erittäin hyvä - kunnes ovat yhtäkkiä kadoksissa. Siitä tuskani alkavat. Ensin vain kohautan olkapäitäni, vihellen hajamielisesti, palaan välillä työhöni, välillä pihaan huutamaan. Jokunen näin jälkeäpäin huvittava tapaus tulee mieleeni. Kuten se, miten juoksimme eräänä syyspäivänä maantielle etsimään karannutta lehmää ja kysyin ensimmäiseltä vastaantulijalta onko hän nähnyt pienen, pyöreän, ruskean lehmän menevän kauppaan ostamaan limpsaa? Vastaantuli hämmästyneenä: "Ai, ihan eivätkö??", johon karjanhoitaja tohkeissaan: "No, ei kai nyt kukaan ole nähnyt kuollutta lehmää ostamassa kaupasta limpsaa."

Huvittavaa näin jälkeäpäin kun tietää, että se samainen lehmä seiso koko ajan lantalan oven takana ihmettelemässä, mikseivät tyhmät ihmiset päästä häntä sisään. Mutta koirani ei nyt seiso oven takana eikä sen sisäpuolellakaan - ja maantiellä ajaa autoja lujaa ja huolimattomasti, eivät ehdi huomata jos joku karvapallo hyppää eteen.

Siis lähdän maantielle etsimään, eri suuntiin, ajan hiljaa, kysyn kaikilta tiellä liikkuvilta: "Oletteko nähneet koiraani - sellaista vaaleanruskeaa, kiharakarvaista, vähän oudon näköistä - se on karannut..." Ääneni on kumman paksu. "Ai että minkärotuinen?" "Chesapeakekelahdennoutaja." "??." "Siis se on noutaja ... chesapeakekelahdennoutaja... sellainen joka ei koskaan karkaa." "??." "Se on minulle hyvin..." Ääneni murtuu ja lähdän äkkiä jatkamaan matkaani.

Tuloksettoman lenkin jälkeen palaan kotiin. Koiria ei missään. Hevosella on tällä välin kierretty koko rantaviiva huutaen ja kutsuen. On juostu metsät ja tantereet. Entä jos koirat ovatkin uponneet jäihin? Jos ne ovat pudonneet joltain jyrkännettä alas ja paleltuvat loukkaantuneina kuoliaiksi? Jos ne ovat eksyneet eivätkä löydä koskaan takaisin? Jos susi on ne syönyt? (Lounaisrannikon ainoa susi, harvinainen yksilö, tullut jäitä pitkin Virosta asti.) Jos niitä on potkaissut hirvi tai myrkyttänyt koiria vihaava ihminen - tai auto on ajanut yli? Maanteitä pelkään kaikista eniten.

Lähdemme uudestaan ajelulle. Joku tietää harmaapystykorvan asuvan siellä ja siellä. Ja aivan oikein - siinä se onkin. Kaikessa rauhassa yksin omassa pihassaan. Mutta missä on minun koirani? Inhottava viilto kulkee kurkunpäästäni kantapäihin asti. Ajamme läheiseen taloon kysymään. Kaiken tietävä naapuri vakuuttaa kuitenkin pystykorvan pysyneen koko päivän omassa pihassaan ja kerrankin saan tilaisuuden siunata ihmisten uteliaisuutta. Saamme vihjeen toisesta talosta, jossa myöskin on harmaapystykorva joka kuulemma karkaa usein. Kyllä - kyllä se on ollut kateissa aamusta saakka. Päätän kävellä täältä kotiin asti huutaen ja viheltäen koko matkan, kun muut ajavat autolla. On jo ilta ja pimeä. Outo tunne valtaa minut kun kuljen autiota syrjätieta metsän keskellä ja vihellyspillini ääni repii lumista hiljaisuutta, kuin kaatuisi koko taivas päälle. On kuin manaisi kaikkia vuorten ja pimeyden mahteja ylleen tällä luonnon rauhan rikkomisella. Tähänkö se kaikki loppuu? Läheisyys, lämpö, turvallisuuden tunne? Ilot ja pienet murheet, suuret tulevaisuuden haaveet? En enää tiedä mitä ajatella, kuinka säilyttää toivo.

Kotiin tultuani vaivun uupuneena keittiön keinutuoliin. Käteni hapuilee automaattisesti koiran päätä, mutta sormeni osuvat vain tyhjiyteen. Minne seuraavaksi pilkkopimeässä etsimään? Kolme tuntia. Ja kello käy.

Lopulta nousen ja avaan eteisen oven. Ja siinä se on. Oma ihana koirani, täysin elävänä ja ehjänä, mutta hyvin nolon näköisenä. Suuri, musta aalto syöksyy ylleni ja minun tekee mieli huutaa raivostuneena: "missä sinä olet ollut? Sinä senkin ... hömppänapää... sinä inhottava, tottelematon nahjus, täällä juksutat ihmisiä henkivieveriin ja sitten tulet kotiin kuin ei mitään olisi..." Ja niin edelleen. Saan kuulla, että harmaapystykorva on viety onnellisen hymyilevänä kotiinsa. Ja vihdoin jännitys laukeaa, vapauttavat kyyneleet alkavat vuotaa. Pala palalta tuska sulaa ja valuu koiran karkeaan, lämpimään turkkiin.

Kadonneen aarteen metsästäjä

Amerikkalainen

Gun Holmström

Workingtest

Amerikkalainen Workingtest on epävirallinen noutotaipurustesti, johon suhtaudutaan hyvin vakavasti. Lokeessa on kaksi vaikeusastetta; helpomman luokan suorittanut koira voi liittää nimensä perään kirjaimet W.D. (Working Dog) ja vaikeamman asteen suorittanut W.D.V. eli Working Dog Excellent.

Minulla oli mahdollisuus seurata tällaista koetta Leesburgissa Virginiassa viime syksynä. Tämä koe oli American Chesapeake Clubin järjestämä mutta sikäläisen Labradorikerhon koe on aivan samanlainen. Osoitettoprosentti näihin kokeisiin on alhaisempi kuin meillä, johtuen tietysti suurista rekisteröintiluvuista.

Leesburgin koepaikka oli valtava niitty ja aivan lähistöllä oli iso lehmäläuma joka paukuttelun alkaessa siirtyi hiukan kauemmaksi. Ensimmäinen oli kaksi maamarkkeerausta. Ohjaajalle ja koiralle osoitettiin paikka keskellä niittyä ja noin 50 m päästä ammittiin laukaus ja heitettiin kuollut kyyhkynen. Koiralle annettiin noutokäsky ja heti sen löydettyä linnun alkoi varsinainen pillikonsertti. Usealla pitkällä puhalluksella koiraa käskettiin takaisin. Koirien ei välttämättä tarvinnut luovuttaa käteen kunhan lintu tuli kahden askeleen päähän ohjaajasta. - Kysyin osallistujilta miksi he käyttivät pilliä niin paljon ja heidän vastauksensa oli, että eihän tuomari voi muuten tietää kuinka tottelevainen koira on !?! Kun kerroin heille, että meillä koirilta odotetaan, että ne palaavat ilman eri käskyä, sitä ihmeteltiin kovasti.

Ensimmäisen noudon jälkeen ohjaaja ja koira kääntyivät vastakkaiseen suuntaan edellisestä markeerauksesta. Noin 30-40 m päästä oli kolme toimitsijaa joista yksi oli linnunheittäjä ja kaksi ampujaa. Riistana käytettiin eläviä kyyhkysiä. Kyyhkynen heitettiin ilmaan ja molemmat ampujat ampuivat sen alas. Koirille annettiin komento ja vihellettiin jälleen takaisin kun se oli löytänyt linnun. Tämä testi oli jokaiselle koiralle hiukan erilainen. Jotkut linnut haavoittuivat ja juoksivat piiloon mutta kaikki kuitenkin löytyivät.

Kahden maamarkkeerauksen jälkeen siirryttiin vesityöhön. Pässäkin oli kaksi eri markkeerausta. Ensinnäkin suuntaan heitetty kuollut sorsa ja sitten toiseen suuntaan heitetty "shackled duck" eli elävä sorsa jonka siivet ja jalat on sidottu. Heittojen yhteydessä ammuttiin aina laukaus. Kaikkien koirien veteenmeno oli todella upea mutta kun ilmaisin ihastukseni minulle kerrottiin että niille koirille jotka eivät syöksy veteen, annetaan muutama sähköisku, jonka jälkeen nekin syöksyvät. Tämä oli suuri huolenaihe koska jotkut kennelit valitsevat siitoskoiriaan sen mukaan miten ne menivät veteen!

W.D.X. Poikkesi edellisestä vain siinä, että kaikki markkeeraukset olivat kaksoismarkkeerauksia. Etäisyydet olivat myös hiukan pitempiä eli noin 60-80 m. Maasto oli kuitenkin aivan sama eli mahdollisimman helppo.

Teknisesti koe vaikutti helpolta mutta elävän riistan käyttö tietysti vaikeutti sitä aika lailla. Esimerkiksi vesinoudossa sorsat usein sukselsivat kun koirat lähestyivät. Usein koirat saivat pyöriä samalla alueella melko kauan ennenkuin onnistuivat nappaamaan linnun.

Erittäin positiivista kokeesta oli koirien tottelevaisuuden vähäinen osuus itse suoritukseen. Kokeessa todettiin neutokaluukkuus, palautus ja riistankäsittely.

Vaikka tietysti on mukava kokeilla miten koirat toimivat elävän riistan kanssa, toivon, ettei tätä tulla koskaan Suomessa toteuttamaan kokeissa. Lintujen pidossa ja käsittelyssä oli sen verran toivomisen varaa.

+ + +

USA:n muut metsästyskokeet ovat Derby, Qualifying, Amateur ja Open, joista Derby vastaa suunnilleen meidän nuortenluokkaa vaikeusasteeltaan. Qualifying on avoin niille, jotka eivät ole vielä sijoittuneet Openissa. Amateur ja Open ovat erittäin vaativia kokeita muuten melko samanlaisia (Open ehkä hivenerkin vaikeampi), mutta ammattilaishandlerit eivät saa osallistua amateuriin. Openiin saavat osallistua kaikki. Heensä kilpailevat koirat ovat samat Amateurissa ja Openissa, mutta Openissa ohjaajina ovat koirat kouluttaneet ammattilaishandlerit.

Open loppuu miltei aina uloslyöntikilpailuun, joka voi olla uskomattoman vaikea pitkinä 200 - 300m ohjauksineen.

Amerikkalaisissa kokeissa ei ole laatuarvostelua, vaan neljä parasta sijoitetaan.

Vihjeenä suomalaisille ohjaajille voin kertoa, että amerikkalaisilla ammattilaishandelereilla on aina valkoinen puolitakki ohjatessaan koiraansa. Näin koiran on helppo heti löytää ohjaajansa ja nähdä hänen käsimerkinsä.

K E R H O P A I D A T

Kerhopaitoja on kyselyt jopa Ruotsista asti. NYT OLISI JÄLLEEN MAHDOLLISUUS TILATA NIITÄ. Kerholla ei kuitenkaan ole mahdollisuutta pitää suurta varastoa, joten paitoja hankitaan ainoastaan, mikäli saamme tarpeeksi tilausta.

Paita on kotimaista laatutyötä, väritään se on harmaa ja kerhotunnus on ruskea. Kahden vuoden ahkeran käytön ja pesemisen jälkeen se on edelleen teräkunnossa. Collegepaidan hinnaksi tulee 100,- mk ja ennakotilaukset voi lähettää kirjallisesti oheista kuponkia käyttäen: ANITA NOVITSKIJ, PELIMANNINTIE 21-23 F 27, 00420 HELSINKI. Tai ne voi tilata Anitalta puhelimitse arkisin klo 9.00 - 18.00, puh. 90-531 865.

Paita maksetaan vasta, kun olette saanut vahvistuksen siitä, että tilaus on mennyt eteenpäin. Toivomme saavamme paidat myyntiin ennen chessietreffejä, joten tee tilauksesi nyt heti. VIIMEINEN TILAUSTEN VASTAANOTTOPÄIVÄ ON 30.4.1988.

Lasten kokoja on myös saatavana 110 cm mitoituksesta ylöspäin, joten tilatesasi lasten kokoa, ilmoita se sentteinä.

C H E S S I E P A I T A T I L A U S

	KOKO	KPL
Nimi _____	XS	___
	S	___
Osoite _____	M	___
Postitoimipaikka _____	L	___
Puhelin _____	XL	___
	___ cm	___
	___ cm	___
	___ cm	___

Päiväys ja allekirjoitus

HUOM! TILAUKSET OVAT SITOVIA (MYÖS PUHELINTILAUKSET).

TIEDOTUKSIA +++ TIEDOTUKSIA +++ TIEDOTUKSIA +++ TIEDOTUKSIA

KERHOILTA pidetään 25.4.1988 alkaen klo 19.00 osoitteessa Anita Soinjoki, Suonotkontie 4 A. Illan teemana on koira ja matkustaminen. Jutteleminen luonnollisesti myös muista ajankohtaisista asioista. TERVETULOA!

+++++

SNJ:n erikoisnäyttely Lahden suurhallissa 12.6.1988 alkaen klo 10.00. Ilmoittautumiset 11.5. mennessä osoitteella: Eija Rajulin, Vihdinkatu 11, 15100 Lahti. Tuomarina on Hans Lehtinen.

+++++

SUOMEN CHESSIETREFFIT 8-10.7. Aitoossa. Tuomarina Marianne Johansson, Ruotsi.

+++++

RUOTSIN CHESSIETREFFIT 5-7.8. Forshagassa Värmlannissa. Tuomarina Britt-Eli Övereng, Norja. Lähdetäänkö Ruotsiin yhdessä? Treffimatkasta kiinnostuneet ottakaa ensitilassa yhteys Anita Soinjokeen.

+++++

TUOREITA VALOKUVIA sukutaulukirjaa varten kaivataan. Lähettäkää kuvanne Anita Soinjoelle, joka myös tarvittaessa antaa asiasta lisätietoja.

+++++

KERHON COLLEGEPAITATILAUS Anita Novitskijlle ennen huhtikuun loppua. Muuten voi käydä niinkuin monelle viimeksi kävi: kauhistus, voit jäädä ilman.

+++++

SEURAAVAAN CHESSIELEHTEN tuleva materiaali tulee olla toimituksella viimeistään toukokuun 6. päivänä. Lehti ilmestyy kesäkuun puolessa välissä, mutta puolet toimituksesta lähtee lomalle toukokuussa. Toinen puoli, eli päätoimittaja on kuitenkin jatkuvasti paikalla ottamassa vastaan esim. ilmoittautumisia treffeille.

+++++